

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 1038) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Inspekcja jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów i praw konsumentów finalnych.”;

2) w art. 17:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j i k w brzmieniu:

„j) kontrola oznakowania wprowadzanych do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych (produktów GMO) w rozumieniu art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2019 r. poz. 706),

k) kontrola oznakowania genetycznie zmodyfikowanej żywności w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym oraz ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim.

zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432) oraz rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącym możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającym dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455);”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kontrola prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;”

b) uchyla się ust. 3;

3) w art. 17a uchyla się ust. 2;

4) w art. 19:

a) uchyla się ust. 4 i 5;

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępcy wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

7. Główny Inspektor może w każdym czasie wystąpić do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora, jeżeli przemawia za tym interes Inspekcji, a w szczególności, jeżeli działalność wojewódzkiego inspektora lub podległej mu jednostki na terenie właściwości danego wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zagraża prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji.”;

5) w art. 20:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 368 z 23.12.2006, str. 99, Dz. Urz. UE L 211 z 11.08.2007, str. 40, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 64 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241.

„1a. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad wojewódzkimi inspektorami, w tym ma prawo kontroli ich działalności oraz wydawania im wytycznych i wiążących poleceń dotyczących podjęcia czynności w zakresie ich merytorycznego działania, a także może żądać od nich informacji w zakresie działania Inspekcji.

1b. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1a, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Główny Inspektor może podejmować czynności należące do zakresu działania wojewódzkiego inspektora, w tym przeprowadzać kontrolę, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą sprawy lub przyczynami organizacyjnymi. W tych przypadkach Główny Inspektor staje się organem właściwym.

5b. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 5a, Główny Inspektor niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora, do zakresu działania którego należą podjęte czynności, wraz z podaniem przyczyny podjęcia tych czynności.”;

6) w art. 24 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organy administracji rządowej, państwowe jednostki organizacyjne oraz jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają im nieodpłatnie dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych.”;

7) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. Organy Inspekcji oraz upoważnieni przez nie pracownicy Inspekcji, wykonując zadania Inspekcji, podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.”;

8) w art. 28:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Protokół sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Protokół podpisują przeprowadzający kontrolę oraz osoba, o której mowa w ust. 3; w przypadku odmowy złożenia podpisu przez osobę, o której mowa w ust. 3, przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.”,

c) dodaje się ust. 9–13 w brzmieniu:

„9. Podmiot kontrolowany może zgłosić do organu kontrolującego zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

10. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń organ kontrolujący rozpatruje je w terminie 7 dni od dnia ich zgłoszenia oraz, jeżeli to konieczne, przeprowadza dodatkowe czynności kontrolne w celu uzupełnienia stanu faktycznego opisanego w protokole kontroli.

11. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu. Aneks do protokołu podpisuje przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 3.

12. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo w części organ kontrolujący przekazuje niezwłocznie, nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 10, swoje stanowisko na piśmie podmiotowi kontrolowanemu zgłaszającemu zastrzeżenia.

13. Przeprowadzający kontrolę albo organ kontrolujący może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole.”;

9) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Główny Inspektor oraz upoważnieni przez niego pracownicy Inspekcji są uprawnieni do nadzorowania kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkich inspektorów w celu sprawdzenia prawidłowości przeprowadzania tej kontroli.

2. Przed przystąpieniem do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji są obowiązani okazać legitymację służbową podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej oraz pracownikowi Inspekcji przeprowadzającemu kontrolę, a także okazać upoważnienie podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a w przypadku nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.

3. Do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1–2 oraz pkt 4 i 5 oraz art. 24a.

4. Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji może dokonać zabezpieczenia, o którym mowa w art. 26, w sposób określony w art. 27.

5. Z czynności przeprowadzonych w toku nadzoru, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół. Do sporządzania protokołu stosuje się przepisy art. 28.

6. W przypadku gdy Główny Inspektor albo upoważniony przez niego pracownik Inspekcji stwierdzi nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem, wydaje wojewódzkiemu inspektorowi polecenie niezwłocznego usunięcia tych nieprawidłowości.

7. Główny Inspektor kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora pisemne polecenia lub wytyczne, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem.

8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować Głównego Inspektora, w wyznaczonym przez Głównego Inspektora terminie, o sposobie wykonania poleceń lub wytycznych, o których mowa w ust. 7.”;

10) w art. 29:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonując zadania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a i e–k, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:”;

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nakazać w punktach sprzedaży należących do podmiotu kontrolowanego wycofanie z obrotu całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości odnosi się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

11) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w tym w krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 33 rozporządzenia (WE) nr

882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.⁴⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200).”;

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są finansowane ze środków Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

12) w art. 40a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) uniemożliwia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;

2) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;”;

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej, lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych będących przedmiotem tych decyzji, nie niższej jednak niż 500 zł.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 56 z 29.02.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 85, Dz. Urz. UE L 201 z 30.07.2008, str. 29, Dz. Urz. UE L 278 z 21.10.2008, str. 6, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 29, Dz. Urz. UE L 228 z 03.09.2011, str. 8, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 282 z 19.10.2016, str. 38, Dz. Urz. UE L 22 z 27.01.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 33 z 08.02.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 195 z 27.07.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6 i 8, Dz. Urz. UE L 75 z 19.03.2018, str. 18, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 23.10.2018, str. 20.

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–3a, wymierza, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”,

c) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5a. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 5, w szczególności dotyczących obrotów, przychodu i wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5b. W przypadku gdy przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie ust. 1 pkt 4 lub 5 Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł.”,

d) ust. 5d otrzymuje brzmienie:

„5d. O odstąpieniu od wymierzenia kar pieniężnych, o którym mowa w ust. 5c, rozstrzyga, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor.”,

e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

8. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.

U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾) w art. 299 w § 3 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w związku z kontrolami przeprowadzanymi na podstawie art. 17c ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 1038) oraz w zakresie prowadzonych postępowań w sprawie wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 40a ust. 1–3a tej ustawy.”

Art. 3. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1480) art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Art. 7b. Kontrolę używania języka polskiego w zakresie, o którym mowa w art. 7 i art. 7a, sprawuje, odpowiednio do zakresu swoich zadań, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcja Handlowa, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, jak również Państwowa Inspekcja Pracy.”

Art. 4. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 2e otrzymuje brzmienie:

„2e) kontrola znakowania wprowadzonych do obrotu produktów GMO w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2019 r. poz. 706), przeznaczonych dla konsumentów, z zastrzeżeniem ust. 2, w tym pobieranie próbek i badanie próbek tych produktów w celu identyfikacji w tych produktach organizmów genetycznie zmodyfikowanych;”

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655 i 1667.

- uchyla się pkt 2f,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 2e, nie obejmują kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.”;

2) w art. 10 uchyla się ust. 2;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości następujące informacje o wynikach kontroli Inspekcji:

- 1) dane identyfikujące kontrolowany podmiot,
- 2) dane identyfikujące podmiot odpowiedzialny za produkt poddany kontroli,
- 3) dane identyfikujące produkt poddany kontroli,
- 4) miejsce (adres) przeprowadzonej kontroli,
- 5) ustalenia kontroli,
- 6) wykorzystanie ustaleń kontroli

– z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

2. Wojewódzki inspektor, w zakresie zrealizowanych przez siebie kontroli, może podawać do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w ust. 1, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

3. Prezes Urzędu oraz wojewódzcy inspektorzy publikują – odpowiednio na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo na stronach internetowych wojewódzkich inspektoratów – w całości treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy oraz przepisów odrębnych, z zastrzeżeniem, że publikacja uzasadnienia nie obejmuje informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.”;

4) w art. 18:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 5 i 6;

5) w art. 26a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) produktów niebezpiecznych – przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych.”;

6) w art. 26b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia produktów powinien być określany z uwzględnieniem terminów gwarancji oraz innych terminów określających ważność lub trwałość produktu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2019 r. poz. 541, 675 i 1123) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli wykonywania przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych uprawnione są także, w ramach swoich kompetencji, inne jednostki administracji publicznej, a w szczególności Inspekcja Handlowa, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowa Inspekcja Sanitarna oraz urzędy górnicze.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pełni funkcję organu kontrolnego w zakresie kontroli na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu owoców i warzyw;”;

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Kontrolę zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu przeprowadza się w sposób określony w załączniku V do rozporządzenia nr 543/2011.”;

2) uchyla się art. 15a;

3) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor, po zasięgnięciu opinii wojewódzkich inspektorów, opracowuje plany selektywnych kontroli zgodności, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 543/2011.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do kontroli handlowców, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej w zakresie obrotu owocami lub warzywami objętymi normami jakości handlowej owoców i warzyw, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495).”;

4) w art. 40a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) uniemożliwia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu lub kontroli składowania lub transportowania tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 39, 730, 752 i 1622), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, za rok poprzedzający rok nałożenia kary;

2) utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu lub kontroli składowania lub transportowania tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odmawia okazania wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów towarzyszących danej partii owoców i warzyw lub nie zamieszcza w tych dokumentach odpowiednich informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 543/2011 lub zamieszcza w tych dokumentach informacje nieprawdziwe lub niekompletne, podlega karze pieniężnej w

wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor, który przeprowadził kontrolę, w wyniku której zostały stwierdzone przesłanki wymierzenia kary, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 – któremu uniemożliwiono lub utrudniono przeprowadzenie kontroli.”,

d) uchyla się ust. 7,

e) ust. 8–11 otrzymują brzmienie:

„8. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartości owoców i warzyw poddanych kontroli.

9. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 8, w szczególności dotyczących obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary i wartości kontrolowanych owoców i warzyw.

10. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1–4.

11. O odstąpieniu, o którym mowa w ust. 10, rozstrzyga w drodze decyzji wojewódzki inspektor właściwy do wymierzenia kary pieniężnej.”,

g) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa i są wpłacane na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”,

h) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.

U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przyjmowanie informacji o niebezpiecznych produktach żywnościowych oraz o paszach od organów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w zakresie kompetencji tych inspekcji, a także ocena ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub paszą, a następnie przekazywanie tych informacji do kierującego siecią systemu RASFF, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.”;

2) w art. 13 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest odpowiedzialny za zbieranie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznej żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, i pasz – w zakresie objętym kompetencjami Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – i za przekazywanie tych informacji do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 915) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 44a;

2) w art. 58c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58b, nakłada w drodze decyzji wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów państwowej jednostki budżetowej obsługującej odpowiednio Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora, który wydał decyzję o nałożeniu kary.

6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn.zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2019 r. poz. 824) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2019 r. poz. 269) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawują, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 1038 i ...), nadzór nad obrotem detalicznym paszami przeznaczonymi dla zwierząt domowych, z wyłączeniem obrotu tymi paszami prowadzonego przez zakłady lecznicze dla zwierząt.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia w uzgodnieniu lub na wniosek ministrów i władz uczelni, których przedstawiciele wchodzi w skład Rady.”;

2) w art. 94 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia, działając we współpracy z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, koordynuje działania mające na celu opracowanie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowych kontroli żywności i pasz, o którym mowa w art. 41 i art. 42 rozporządzenia nr 882/2004, oraz współpracuje w tym zakresie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Komisją Europejską.

2. Główny Inspektor Sanitarny we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii będącym koordynatorem zadań inspekcji, o których mowa w ust. 3, są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1559 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i jego zastępcy;”;

2) w art. 53a po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 3b, powołuje i odwołuje wojewoda:

1) za zgodą Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;

2) na wniosek wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w przypadku zastępcy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

3) w art. 116 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców rozpatruje w I instancji komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

- 4) w art. 124 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców powołuje Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1489) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 uchyla się ust. 2;
- 2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zasięga w sprawie złożonego wniosku o umieszczenie w wykazie oznaczeń opinii podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1668, z późn. zm.⁶⁾), działających w zakresie rybołówstwa morskiego lub rybactwa śródlądowego, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 14;
- 2) w art. 25 w ust. 3 w pkt 1 uchyla się lit. c;
- 3) w art. 26 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i art. 25, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2024 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577, 730, 823 i 1655.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, 642 i 730) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przy realizacji swoich zadań współdziała z organami i jednostkami organizacyjnymi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Straży Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego i Policji oraz ze strażami gminnymi, wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi i z terenowymi organami administracji morskiej, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów i jednostek organizacyjnych.”.

Art. 17. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie będące w zarządzie wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, służące wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, przechodzą z mocy prawa w trwałe zarząd albo w zarząd wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie będące w zarządzie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, służące wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, przechodzą z mocy prawa w trwałe zarząd albo w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W terminie do dnia 31 grudnia 2019 r.:

- 1) wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wykazy nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego mienia będącego w zarządzie wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wykaz nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego mienia będącego w zarządzie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji wydanych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 2, przejęcie przez poszczególne jednostki organizacyjne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, trwałego zarządu nieruchomości służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

4. Ostateczna decyzja w sprawie, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

Art. 18. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, stają się, z mocy prawa, wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) wierzytelności i zobowiązania Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, stają się, z mocy prawa, wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W terminie do dnia 31 grudnia 2019 r.:

- 1) wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wykazy wiarytelności i zobowiązań w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi wykazy wiarytelności i zobowiązań w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

Art. 19. 1. Postępowania niezakończone decyzją ostateczną, prowadzone przez organy Inspekcji Handlowej, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, prowadzą, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji stosownie do swojej właściwości.

2. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których, w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, stroną lub uczestnikiem były organy Inspekcji Handlowej lub jednostki organizacyjne Inspekcji Handlowej, lub Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stroną lub uczestnikiem stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji stosownie do swojej właściwości lub właściwe jednostki organizacyjne Inspekcji.

Art. 20. 1. Wydane przez organy Inspekcji Handlowej zaświadczenia, decyzje i inne dokumenty w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję zachowują ważność na okres, na który zostały wydane albo wystawione.

2. Jeżeli nabycie prawa jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia, decyzji lub innego dokumentu właściwego organu Inspekcji, a przed dniem wejścia w życie ustawy taki dokument został wydany zgodnie z właściwością przez organ Inspekcji Handlowej, to wymaganie przedłożenia dokumentu wydanego przez organ Inspekcji jest spełnione, jeżeli strona przedłoży odpowiedni dokument wydany przez organ Inspekcji Handlowej.

3. Organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, są właściwe do uchylecia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych przez organy Inspekcji Handlowej w zakresie spraw należących do zadań przejętych przez Inspekcję.

Art. 21. W terminie do dnia 31 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-

Spożywczych dane zgromadzone w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję wraz z dokumentacją, która dotyczy tych danych, w tym w postaci elektronicznej, niezbędne do dokonywania analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495), a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują takie dane oraz taką dokumentację wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 22. Akta spraw, o których mowa w art. 19, a także akta innych spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej – wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 23. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej – właściwym miejscowo wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w terminie do dnia 18 listopada 2019 r. imienne wykazy pracowników odpowiednio Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, zatrudnionych na stanowiskach związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wraz z podaniem stanowisk pracy poszczególnych pracowników, według stanu najpóźniej na dzień wejścia w życie tego przepisu.

2. Pracownicy wskazani w wykazie, o którym mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pracownikami odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych odpowiadającego właściwością miejscową wojewódzkiemu inspektoratowi inspekcji handlowej, którego pracownikami byli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do pracowników, o których mowa w ust. 2, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, przepisy art. 23¹ § 1–4 i § 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) stosuje się odpowiednio.

4. Osoby zajmujące w dniu 31 grudnia 2019 r. stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców stają się, z dniem wejścia w

życie ustawy, członkami korpusu służby cywilnej zajmującymi odpowiednio stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców.

5. Urlop bezpłatny udzielony osobom, o których mowa w ust. 4, przed dniem wejścia w życie ustawy w ramach stosunku pracy w służbie cywilnej staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, urlopem bezpłatnym, o którym mowa w art. 53a ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1559 oraz z 2019 r. poz. 730).

Art. 24. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy laboratoria Inspekcji Handlowej, wykonujące zadania należące do zadań przejętych przez Inspekcję, stają się laboratoriami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 25. Do kontroli artykułów rolno-spożywczych prowadzonych przez organy Inspekcji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 26. 1. Rada do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, z dniem wejścia w życie ustawy, staje się Radą, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Członkowie Rady do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje w Radzie, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

Art. 27. W celu wykonywania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 28. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 2 i art. 21, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 23 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 4 listopada 2019 r.

UZASADNIENIE

Mając na uwadze fakt, iż kompetencje w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych należą do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS), z czego wyłączony został nadzór w obrocie detalicznym na rzecz Inspekcji Handlowej (IH), zasadne jest wprowadzenie zmiany polegającej na powierzeniu całości zadań w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych jednemu wyspecjalizowanemu organowi urzędowej kontroli żywności.

Argumentami, które przemawiają za takim rozwiązaniem jest fakt, że nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych jest sprawowany przez IJHARS i IH na podstawie tych samych przepisów – głównie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) i przepisów szczególnych, a zadania są realizowane na szczeblu wojewódzkim. Przewiduje się, że stworzenie jednego organu urzędowej kontroli żywności odpowiedzialnego za kontrole jakości handlowej na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności umożliwiłoby szybsze reagowanie na pojawiające się na rynku nieprawidłowości, a w efekcie sprawniejsze eliminowanie produktów o jakości handlowej niezgodnej z przepisami. Taka reorganizacja zapewni też pełniejsze wykorzystanie potencjału połączonych służb kontrolnych oraz zaplecza laboratoryjnego, co powinno wpłynąć na poprawę bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów żywności.

Rozwiązaniem najkorzystniejszym jest powierzenie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych organowi kontrolnemu podległemu ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, który sprawuje nadzór nad realizacją zadań w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz nad szeregiem innych zadań dotyczących rynku żywności w Polsce. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest także organem odpowiedzialnym za opracowywanie podstawowych regulacji dotyczących jakości handlowej żywności.

Wobec powyższego uzasadnione jest, aby organ urzędowej kontroli żywności sprawujący nadzór nad jej jakością w produkcji i w obrocie detalicznym podlegał ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Rozwiązanie takie pozwoli skoncentrować się Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na realizacji pozostałych niezwykle istotnych zadań w obszarze ochrony konkurencji i konsumentów należących do jego kompetencji.

W związku z powyższym w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych proponuje się wprowadzenie następujących zmian:

W art. 1 pkt 1 wskazano, że IJHARS jest powołany do kontroli całego obszaru jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów i praw konsumentów finalnych.

W zakresie dotyczącym przepisów dodanych w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. j i k ustawy (art. 1 pkt 2 lit. a projektu) wprowadzono zadania, które były do tej pory w odniesieniu do artykułów rolno-spożywczych realizowane przez IH. Dotyczy to zadań związanych z kontrolą oznakowania wprowadzanych do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych oraz genetycznie zmodyfikowanej żywności (GMO), a także w art. 17 ust. 1 dodaje się pkt 3a nakładający na IJHARS zadania kontrolne w zakresie prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością.

Dodane w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. j-k ustawy przepisy nakładające na IJHARS obowiązek prowadzenia kontroli oznakowania wprowadzanych do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych oraz kontroli oznakowania genetycznie zmodyfikowanej żywności w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 odpowiadają realizowanym obecnie zadaniom IH. Jest to zgodne z założeniami projektu, mającymi na celu przeniesienie zadań kontrolnych artykułów rolno-spożywczych w zakresie jakości handlowej, której jednym z elementów jest oznakowanie tych artykułów. W projekcie nie przewiduje się dodania nowych zadań kontrolnych dla IJHARS, a więc IJHARS przejmie kontrolę oznakowania produktów i żywności GMO, natomiast kompetencje w zakresie identyfikacji w artykułach rolno-spożywczych organizmów genetycznie zmodyfikowanych pozostaną niezmiennione.

Z kolei prawidłowe stosowanie materiałów i wyrobów w kontakcie z żywnością może mieć wpływ na jakość handlową oferowanych z użyciem takich wyrobów i materiałów artykułów rolno-spożywczych, dlatego IH weryfikowała stosowanie przez przedsiębiorców wymagań dotyczących materiałów i wyrobów do kontaktu z żywnością w zakresie, jaki został wskazany w art. 1 pkt 2 lit. a projektu. Kontrole w zakresie prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością będą przeprowadzane przez IJHARS wyłącznie w ramach sprawowanego nadzoru nad jakością handlową i nie będą obejmowały aspektów zdrowotnych, nad którymi nadzór sprawuje Państwowa Inspekcja Sanitarna.

W art. 1 pkt 2 lit. b projektu uchyla się przepis art. 17 ust. 3 ustawy wskazujący do tej pory obszar nadzoru IH w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Odpowiednia zmiana jest zawarta również w art. 1 pkt 3 projektu w odniesieniu do art. 17a ust. 2 ustawy.

W art. 1 pkt 4 i 5 projektu zaproponowano nowe przepisy mające na celu wzmocnienie roli Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych w zakresie nadzoru merytorycznego nad wojewódzkimi inspektorami jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych. Proponuje się umożliwienie Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych wystąpienie do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora, jeżeli zagraża to właściwemu wykonywaniu zadań IJHARS oraz uprawnienie Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych do przeprowadzania kontroli działalności wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych i wydawania im wytycznych i poleceń. Wprowadzono także przepis wskazujący, że wojewoda (w porozumieniu z Głównym Inspektorem Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych) jest uprawniony do wykonywania czynności ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępcy. Wprowadzenie takiej regulacji usuwa wątpliwości co do tego, który podmiot jest uprawniony do praktycznego realizowania „zwykłych” uprawnień pracodawcy (takich jak np. udzielanie zwolnień od pracy, urlopów, zgód na działalność zarobkową itp.).

Konsekwencją wprowadzenia zmian proponowanych w art. 13 pkt 2 projektu (dot. art. 53a ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej) jest zmiana ujęta w art. 1 pkt 4 lit. a polegająca na uchyleniu ust. 4 i 5 w art. 19 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

W art. 1 pkt 6 wprowadza się zmianę polegającą na dodaniu w art. 24 ustawy ust. 2 obligującego organy administracji rządowej oraz państwowe jednostki organizacyjne i jednostki samorządu terytorialnego do nieodpłatnego udostępniania danych organom IJHARS niezbędnych do wykonywania zadań wynikających z przepisów ustawowych.

W art. 1 pkt 7 wskazano wprost, że organy IJHARS oraz upoważnieni pracownicy IJHARS w trakcie realizacji zadań podlegają, podobnie jak pracownicy innych inspekcji działających w obszarze żywności, ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 115 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.).

W art. 1 pkt 8 wprowadzono istotne zmiany do obecnego brzmienia art. 28 ustawy odnoszące się do zasad sporządzania i możliwości odwoływania się przez kontrolowanego od zapisów protokołu. Przy czym uwzględniono możliwość przeprowadzenia na wniosek kontrolowanego zawarty w umotywowanych zastrzeżeniach dodatkowych czynności kontrolnych w celu uzupełnienia opisu stanu faktycznego zawartego w protokole kontroli. Dodatkowo zobligowano osobę prowadzącą kontrolę do podpisania protokołu z kontroli.

W nowelizowanym przepisie wprowadzono ponadto możliwość prostowania oczywistych omyłek pisarskich i rachunkowych popełnianych w protokole kontroli analogicznie jak ma to miejsce w toku postępowania administracyjnego.

W art. 1 pkt 9 proponuje się dodanie nowego art. 28a, w którym określono zasady wykonywania przez Głównego Inspektora lub upoważnionych przez niego pracowników nadzoru nad wojewódzkimi inspektoratami w zakresie oceny prawidłowości przeprowadzanych przez nie działań kontrolnych. Umożliwi to Głównemu Inspektorowi bardziej efektywny nadzór nad działalnością kontrolną wojewódzkich inspektorów.

W art. 1 pkt 10 proponuje się dodanie w art. 29 ust. 1 ustawy nowego pkt 6 umożliwiającego wojewódzkiemu inspektorowi nakazanie wycofania z obrotu we wszystkich punktach sprzedaży należących do kontrolowanego całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości odnosi się do całej partii produkcyjnej (analogiczny przepis funkcjonuje w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668)).

W art. 1 pkt 11 proponuje się zmianę polegającą na usunięciu z treści art. 32 laboratoriów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) jako uprawnionych do badań urzędowych żywności, z uwagi na fakt, że laboratoria UOKiK badające żywność z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staną się laboratoriami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych.

W art. 1 pkt 12 zaproponowano zmiany w przepisach karnych, wynikające z faktu, że jedynymi organami właściwymi do wymierzania kar pieniężnych na podstawie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, po wejściu w życie niniejszej ustawy, będą organy IJHARS. Jednocześnie w zmianie obecnego brzmienia przepisu art. 40a ust. 8 tej ustawy doprecyzowano, że organom IJHARS przysługują uprawnienia organu podatkowego w zakresie wynikającym z przepisów ustaw wskazujących na kompetencje organów IJHARS do wymierzania i pobierania kar pieniężnych.

W związku z proponowanymi zmianami do ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych nie ma potrzeby zmiany przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów tej ustawy.

Zmiana zaproponowana w art. 2 projektu ma na celu wpisanie organów IJHARS do katalogu organów, którym organy podatkowe udostępniają informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, w związku z prowadzonymi kontrolami i postępowaniami w sprawie wymierzania kar pieniężnych. Umożliwi to organom IJHARS pozyskiwanie informacji podatkowych zawartych przede wszystkim w deklaracjach PIT i CIT. Obowiązujący art. 40a ust. 5 uzależnia wysokość wymierzanej kary m. in. od wysokości osiągniętego przez stronę przychodu. Kwota ta w sposób wiarygodny może być określona wyłącznie na podstawie deklaracji składanych do urzędu skarbowego.

Ponadto, na podstawie art. 17c ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, IJHARS prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej. Kontrole te są przeprowadzane przez inspektorów IJHARS zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 549, z późn. zm.).

W celu rzetelnego przeprowadzenia ww. kontroli, w tym wykluczenia ryzyka na szkodę budżetu Unii Europejskiej (UE) i Polski niezbędny jest dostęp do informacji podatkowych. Celem kontroli dotyczących stricte kontroli dokumentów handlowych (w tym: ksiąg rachunkowych, rejestrów sprzedażowych, rejestrów VAT, deklaracji podatkowych, np. VAT-7, ewidencji sprzedażowo-zakupowych) przedsiębiorców otrzymujących środki finansowe z UE jest sprawdzenie (potwierdzenie bądź wykluczenie) prawidłowości zrealizowanych transakcji. Znakomita większość kontrolowanych przez IJHARS beneficjentów to przedsiębiorcy mający obowiązek prowadzenia pełnej księgowości, tj.: osoby fizyczne, spółki cywilne osób fizycznych, spółki jawne osób fizycznych, spółki partnerskie.

Kontrole transakcji (ex-post) dotyczą szeroko pojętych przedsiębiorców o różnym statusie (osoba fizyczna, osoba prawna, np.: spółdzielnie, związki, stowarzyszenia, sp. z o.o., S.A., itp.), uczestniczących i otrzymujących w ramach mechanizmów Wspólnej Polityki

Rolnej środków z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Kontrole są przeprowadzane po fakcie zrealizowania dopłaty lub wypłaty przez przedsiębiorcę, a więc nawet do 3-5 lat wstecz. Kontrole dotyczą badania dokumentów handlowych przedsiębiorców, tj.: ksiąg, rejestrów, dowodów kasowych i dokumentów potwierdzających, rachunków, deklaracji podatkowych, np. VAT-7, VAT-6, zapisów dotyczących produkcji i jakości, a także korespondencję odnoszącą się do działalności gospodarczej przedsiębiorstwa, jak również dane handlowe, niezależnie od ich formy, w tym dane archiwizowane elektronicznie, w zakresie, w jakim te dokumenty lub dane odnoszą się bezpośrednio lub pośrednio do transakcji.

Zatem w celu rzetelnego przeprowadzenia kontroli ex-post przez IJHARS niezbędny jest dostęp wojewódzkich inspektorów do informacji zgromadzonych przez organy podatkowe.

W przypadku przedsiębiorców będących osobami fizycznymi niezbędny jest dostęp wojewódzkich inspektorów do deklaracji VAT-7, VAT-6 i CIT.

W art. 3–12 oraz art. 14–16 zaproponowano zmiany w ustawach odrębnych, na podstawie których działa obecnie IH. Zmiany wynikają z faktu, że zadania z obszaru jakości handlowej żywności, w tym w zakresie ochrony konsumentów artykułów rolno-spożywczych wskazane w tych ustawach, będą realizowane przez IJHARS.

Zaproponowane zmiany odnoszą się odpowiednio do następujących ustaw:

- 1) z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim; (Dz. U. z 2019 r. poz. 1480)
- 2) z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668);
- 3) z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2019 r. poz. 541, z późn. zm.);
- 4) z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935);
- 5) z dnia 29 stycznia 2004 o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557);
- 6) z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967);
- 7) z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 915);

- 8) z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2019 r. poz. 824);
- 9) z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2019 r. poz. 269);
- 10) z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252);
- 11) z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1489);
- 12) z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353);
- 13) z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 586, z późn. zm.).

Należy podkreślić, że zmiana zaproponowana w art. 4 pkt 2 umożliwi Prezesowi UOKiK oraz wojewódzkim inspektorom IH publikowanie na stronach internetowych organów treści wydawanych decyzji. Taka możliwość w odniesieniu do decyzji dotyczących zafałszowań artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu jest zawarta w art. 29 ust. 5 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Proponowana regulacja stanowi uszczegółowienie podstawy dla Prezesa UOKiK oraz wojewódzkich inspektorów IH do podawania do publicznej wiadomości informacji o wynikach kontroli IH oraz doprecyzowuje zakres danych, które mogą podlegać publikacji.

Jest ona realizacją postulatów opinii publicznej w odniesieniu do dostępu przedsiębiorców i konsumentów do wyników badań IH. Powyższe uregulowania uszczegóławiają dotychczasowe uprawnienia Prezesa UOKiK do publikacji wyników kontroli prowadzonych przez organy IH i równocześnie pozwalają wojewódzkim inspektorom IH na ich publikację. Natomiast art. 11a ust. 3 będzie stanowić podstawę do publikacji treści decyzji wydawanych zarówno przez Prezesa UOKiK, jak i wojewódzkich inspektorów IH. Proponowana zmiana wynika z potrzeby zapewnienia możliwości realizacji zadań Prezesa UOKiK określonych w art. 31 pkt 15 ustawy z dnia 16 lutego 2007 o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369, z późn. zm.), polegających na gromadzeniu i upowszechnianiu orzecznictwa w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów, w szczególności przez zamieszczanie decyzji Prezesa UOKiK na stronie internetowej UOKiK. Powyższe kompetencje w zakresie publikowania decyzji IH przyczynią się do szerszego rozpowszechnienia wiedzy o podejmowanych rozstrzygnięciach, co przełoży się na

zwiększenie świadomości konsumentów i racjonalności dokonywanych przez nich wyborów na rynku.

Z kolei zmiany zaproponowane w art. 6 dotyczące przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2003r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu obejmują przywrócenie ust. 1b w art. 15 tej ustawy dostosowując jego brzmienie do art. 17 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2011, z późn. zm.), dalej „rozporządzenie nr 543/2011”. Przepisy art. 17 ust. 1 akapit pierwszy ww. rozporządzenia nr 543/2011 stanowią, że kontrole zgodności przewidziane w tym rozdziale, z wyjątkiem kontroli w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu, przeprowadza się zgodnie z metodami kontroli określonymi w załączniku V, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej. Akapit drugi tego artykułu stanowi, że państwa członkowskie ustanawiają przepisy szczegółowe dla kontroli zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu. Ustawodawca Unii Europejskiej wskazuje zatem jakimi metodami należy przeprowadzać kontrole owoców i warzyw na zgodność z wymaganiami jakości handlowej na etapach sprzedaży innych niż etap sprzedaży detalicznej, pozostawiając kwestię uregulowania metod kontroli na etapie sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu państwom członkowskim. Przepis prawa Unii Europejskiej nie zabrania stosowania przez państwo członkowskie na tym etapie sprzedaży metod kontroli określonych w załączniku V do rozporządzenia nr 543/2011 i nie nakazuje określić innych metod, o czym świadczy motyw 18 preambuły do rozporządzenia nr 543/2011:

„(18) Owoce i warzywa poddane kontroli zgodności z normami handlowymi powinny podlegać kontroli tego samego rodzaju na wszystkich etapach obrotu. W tym celu należy zastosować wytyczne dotyczące kontroli zalecane przez EKG/ONZ, zgodne z odpowiednimi zaleceniami OECD. Należy jednak ustanowić przepisy szczegółowe w odniesieniu do kontroli na etapie sprzedaży detalicznej”.

W związku z powyższym, w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu, w brzmieniu obowiązującym od 2008 r. do czasu ostatniej nowelizacji w lipcu 2018 r. przyjęto przepis art. 15 ust. 1b wskazujący, że kontrolę zgodności w punkcie sprzedaży detalicznej przeprowadza się w sposób określony w

załączniku V do rozporządzenia nr 543/2011. Podczas nowelizacji tej ustawy w 2018 r. przyjęto na wniosek IH, żeby kontrolę zgodności w punkcie sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu przeprowadzać w sposób określony w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej. Obecnie, w związku z przeniesieniem kompetencji w zakresie kontroli owoców i warzyw w sprzedaży detalicznej z IH na IJHARS, uwzględniając dotychczasowe doświadczenia IJHARS zaproponowano powrót do poprzedniego przepisu, wskazującego metody kontroli z załącznika V do rozporządzenia nr 543/2011.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi podczas 67 Sesji Sekcji Branżowej EKG/ONZ ds. Standaryzacji Świeżych Owoców i Warzyw w Genewie w dniach 13–15 maja br., wynika, że inspektorzy w Niemczech, Słowacji i we Włoszech stosują w punkcie sprzedaży detalicznej metody z załącznika V do rozporządzenia nr 543/2011. Natomiast np. Wielka Brytania opracowała na potrzeby kontroli w punkcie sprzedaży detalicznej stosowny przewodnik w oparciu o metody określone w załączniku V do rozporządzenia nr 543/2011.

Ponadto w art. 6 uchylono art. 15a ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu, z wyłączeniem ust. 5 w art. 15a, którego treść przeniesiono do art. 18 tej ustawy.

Zmiana zaproponowana w art. 13 polega na dodaniu w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1559, z późn. zm.) w art. 52 do katalogu wyższych stanowisk w służbie cywilnej wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. W celu realizacji wymienionego przepisu musi towarzyszyć jednoczesna zmiana rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 807), polegająca na wprowadzeniu stanowisk wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych i jego zastępcy do grupy wyższych stanowisk w służbie cywilnej. Konieczne zatem będzie przygotowanie wkładu merytorycznego, który pozwoli przygotować projekt nowelizacji ww. rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów. Konsekwentnie zmieniono również art. 53a, dodając przepisy dotyczące powołania i odwoływania przez wojewodów wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych i ich zastępców oraz art. 116 i art. 124 dotyczące

prowadzenia spraw dyscyplinarnych wobec osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców.

W art. 17–25 zostały uregulowane kwestie związane z przejęciem części zadań IH przez IJHARS. W szczególności określono zasady przejęcia nieruchomości i innych składników majątkowych służących nadzorowi nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych. Uregulowane zostały także sprawy pracownicze, w tym zasady przekazania imiennych wykazów pracowników ze wskazaniem, że pracownicy IH odpowiedzialni za kontrole żywności staną się pracownikami IJHARS na zasadach określonych w Kodeksie pracy. W celu umożliwienia płynnego i efektywnego zorganizowania pracy w wojewódzkich inspektoratach jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, Głównym Inspektoracie Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz laboratoriach, a także uwzględniając regulacje ustawowe wskazano, że wykazy pracowników powinny zostać przekazane w terminie do dnia 18 listopada 2019 r. Zaproponowane przepisy zawierają również rozwiązania przejściowe dotyczące przejęcia wierzytelności, prowadzonych postępowań administracyjnych i sądowych, wydanych zaświadczeń i decyzji, a także zasad przejęcia baz danych lub ich części w zakresie zadań objętych działalnością IJHARS w nowym obszarze kompetencyjnym.

Należy podkreślić, że w przepisach art. 21 uwzględniono deklarację przedstawicieli UOKiK o braku baz danych będących w posiadaniu organów IH, które służyłyby analizie prawdopodobieństwa naruszenia prawa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.). Wskazano zatem, że organy IH mają obowiązek przekazania dokumentacji, która umożliwi dokonanie analizy i uzyskanie danych, które mogą posłużyć do oceny ryzyka w kontroli jakości handlowej detalu oraz gastronomii.

Nie uwzględniono możliwości kontynuowania naborów do pracy oraz postępowań dyscyplinarnych uznając, że odpowiedzialność w postępowaniu organów IH w połączeniu ze świadomością o trwaniu prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zostanie uwzględniona przy prowadzonych naborach oraz postępowaniach dyscyplinarnych.

W art. 25 przewidziany został przepis przejściowy, zgodnie z którym do postępowań prowadzonych przez organy IJHARS rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Konieczność wprowadzenia ww. przepisu

wynika z faktu, że przedmiotowy projekt zmienia również niektóre przepisy regulujące tryb kontroli prowadzonych przez IJHARS (np. kwestie dotyczące protokołu z kontroli).

W art. 26 został także uwzględniony przepis przejściowy związany ze zmianą składu Rady do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 12 projektu. Natomiast w art. 28 wskazano, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zachowują moc nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

W art. 27 określono upoważnienie do wydania rozporządzenia przez Prezesa Rady Ministrów w zakresie przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa zarówno na szczeblu centralnym jak i wojewódzkim (uwzględniając wskazaną w OSR liczbę etatów na województwo, które należy przenieść z wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej do wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych), z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem przepisów określających terminy przekazania Głównemu Inspektorowi odpowiednio przez Prezesa UOKiK oraz wojewódzkich inspektorów inspekcji handlowej wykazów nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego mienia będącego w zarządzie organów IH, służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ochroną interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, dokumentacji dotyczącej spraw prowadzonych i zakończonych przez IH, a także dokumentów, które mogą zostać wykorzystane do oceny ryzyka kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz imiennych wykazów pracowników, dla których przewidziano inny termin wejścia w życie, zapewniający sprawne przejście tych pracowników z IH do IJHARS. Wejście w życie przepisu art. 23 ust. 1, zgodnie z którym Prezes UOKiK oraz wojewódzkie organy IH prześlą do dnia 18 listopada 2019 r. imienne wykazy pracowników odpowiednim organom IJHARS, określono na dzień 4 listopada 2019 r.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu

notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie będzie podlegał notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy udostępnia się na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji.

Ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców:

Projektowane skoncentrowanie w ramach jednej inspekcji odpowiedzialności za kontrolę jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych pozwoli na szybsze reagowanie i wyjaśnianie wątpliwości związanych ze spełnianiem przez podmioty produkujące i wprowadzające wyroby spożywcze do obrotu, wymagań z zakresu jakości handlowej. Działanie jednej inspekcji skróci czas niezbędny do zakończenia postępowania kontrolnego oraz wyeliminuje możliwą obecnie ewentualność innej interpretacji przepisów prawnych w związku z prowadzoną kontrolą przez jedną albo drugą służbę kontrolną. Pozwoli to w założeniu na szybsze wycofywanie z rynku produktów nie odpowiadających wymaganiom przepisów prawnych, co przyczyni się w konsekwencji do lepszego funkcjonowania przedsiębiorstw i ujednoczonych kryteriów oceny.

Raport z konsultacji (§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

Projekt ustawy został skonsultowany z ponad 60 podmiotami reprezentującymi organizacje społeczno-zawodowe i instytucje działające w obszarze regulowanym projektowanymi zmianami ustawy.

Uwagi zgłosił jedynie Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny.

Zgłoszone uwagi

1. „W odniesieniu do art. 1 pkt 2) lit.a) dodaje się lit. j)-m), tymczasem w brzmieniu nie ma treści liter m) i n). „

Uwaga przyjęta.

2. „W art. 1 pkt 7) lit.a) dodane zostały zapisy do art. 20 ust. 1a dotyczące nadzoru nad wojewódzkimi inspektorami, w tym prawa do kontroli ich działalności, a także wydawania im wytycznych i wiążących poleceń oraz ust. 1b) ograniczający wytyczne i polecenia „nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze administracyjnej”. Wydaje się, że zapis ust. 1b) stoi w sprzeczności z ideą nadzoru nad inspektorami.”

Uwaga nie przyjęta.

Wzmocnienie nadzoru nad sposobem wykonywania zadań kontrolnych prowadzi do ujednoczenia postępowania kontrolnego wszystkich wojewódzkich inspektoratów i pozwala na eliminowanie błędów w trakcie działań kontrolnych. Nie ma to wpływu na dwuinstancyjność postępowania.

Zapisy te uzyskały pozytywną opinię Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. „W art. 1 pkt 7) lit) c dodany został ust. 5 c pozwalający na skierowanie osoby z Inspekcji do wskazanego wojewódzkiego inspektoratu do wykonywania określonych zadań. Wydaje się, że wojewódzki inspektor i jego zastępca powinni być władni wykonać zadania na swoim terenie.”

Uwaga nieaktualna.

Proponowana zmiana została wykreślona w związku z pozostawieniem inspekcji w strukturach administracji zespolonej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (współpraca)</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt : Jan Krzysztof Ardanowski, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Czubak, Zastępca Dyrektora Departamentu Promocji i Jakości Żywności w MRiRW agnieszka.czubak@minrol.gov.pl Tel. 22 623 16 32</p>	<p>Data sporządzenia 22 sierpnia 2019 r.</p> <p>Źródło: inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 502</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W obecnym stanie prawnym kompetencje Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych (IJHARS) w zakresie nadzoru nad jakością handlową żywności w produkcji i w obrocie odpowiadają zadaniom realizowanym przez Inspekcję Handlową (IH) w obrocie detalicznym. Jakość handlowa żywności jest zatem kontrolowana przez dwa organy w zależności od etapu obrotu. Ponadto organy te różnią się usytuowaniem w strukturach administracji rządowej (IJHARS podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, a IH kieruje Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK)).

Wskazane wyżej usytuowanie organów urzędowej kontroli żywności odpowiedzialnych za jej jakość handlową może stwarzać ryzyko zbyt wolnej reakcji na pojawiające się zagrożenia dla ekonomicznych interesów konsumentów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opracowanie ustawy powierzającej całość zadań w zakresie nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych jednemu wyspecjalizowanemu organowi urzędowej kontroli żywności ma na celu zwiększenie efektywności systemu urzędowej kontroli żywności w Polsce.

Argumentami, które przemawiają za takim rozwiązaniem jest fakt, że nadzór nad jakością handlową sprawowany jest przez IJHARS i IH na podstawie tych samych przepisów – głównie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i przepisów szczególnych, a zadania realizowane są na szczeblu wojewódzkim.

Przy powierzeniu kompleksowego nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji żywności jednemu organowi urzędowej kontroli, przewiduje się szybsze reagowanie na pojawiające się na rynku nieprawidłowości, a w efekcie szybsze eliminowanie produktów o jakości niezgodnej z wymaganiami.

Nadzór sprawowany nad jakością handlową żywności przez jedną inspekcję zarówno w produkcji, jak i w obrocie detalicznym (w hurtowniach, sklepach na bazarach itp.) zapewni pełniejsze wykorzystanie potencjału połączonych służb kontrolnych, co powinno wpłynąć na poprawę bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów żywności.

Podkreślić należy, że obecnie minister właściwy do spraw rynków rolnych sprawuje nadzór nad realizacją większości zadań w zakresie jakości handlowej żywności oraz nad szeregiem innych

zadań dotyczących rynku żywności w Polsce. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest także organem odpowiedzialnym za opracowywanie podstawowych regulacji dotyczących jakości handlowej żywności.

Wobec powyższego uzasadnione jest, aby organ urzędowej kontroli żywności sprawujący nadzór nad jej jakością w produkcji i w obrocie detalicznym podlegał ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Rozwiązanie takie pozwoli również Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na pełniejszym skoncentrowaniu się na realizacji pozostałych niezwykle istotnych zadań należących do jego kompetencji.

W ramach nadzoru nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym IJHARS powierzona zostanie również kontrola żywności w restauracjach i działalności cateringowej.

Konsekwencją wprowadzenia proponowanych rozwiązań będzie wprowadzenie jednolitych procedur kontrolnych w obszarze jakości handlowej na wszystkich etapach obrotu artykułami rolno-spożywczymi, w tym możliwość stosowania jednolitych wytycznych dla prowadzenia postępowania kontrolnego, wyspecjalizowania laboratoriów i stosowanej metodyki badań oraz jak wspomniano powyżej efektywniejsze wykorzystanie inspektorów. Przejęcie przez IJHARS części inspektorów i zadań z Inspekcji Handlowej nie może być utożsamiane ze zwiększeniem zidentyfikowanych nadużyć i nałożonych kar oraz nakładania się zadań, gdyż obecnie obydwie służby kontrolne wykonują skutecznie swoje zadania, a obszary ich działań nie pokrywają się. Oczywiście w dłuższej perspektywie czasowej możliwość wyznaczania inspektorom konkretnych zadań kontrolnych zależnie od potrzeb w danym okresie może przyczynić się do zwiększenia ilości zidentyfikowanych nadużyć, jednak zależeć to będzie od wielu czynników w tym również zachowań podmiotów w obrocie.

Wobec pozostawienia IJHARS w ramach administracji zespolonej oraz proponowanych zmian mających na celu przejęcie zadań kontrolnych w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych od Inspekcji Handlowej ważnym elementem jest wprowadzenie w projekcie przepisów mających na celu wzmocnienie roli nadzorczej Głównego Inspektora JHARS nad wojewódzkimi inspektorami w zakresie merytorycznego wykonywania przez nich obowiązków ustawowych. Proponuje się zatem uprawnienie Głównego Inspektora do nadzorowania kontroli wykonywanych przez wojewódzkich inspektorów, czy też wydawanie wytycznych i poleceń podjęcia określonych czynności oraz umożliwienie Głównemu Inspektorowi zwracania się do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora w przypadku, gdy jego działanie będzie zagrażało prawidłowemu wykonywaniu zadań przez inspekcję.

Przejęcie zadań kontrolnych w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych od Inspekcji Handlowej będzie wiązało się z koniecznością przeniesienia pracowników UOKiK oraz wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej realizujących ww. zadania do IJHARS (odpowiednio do GIJHARS oraz wojewódzkich inspektoratów).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W Unii Europejskiej opublikowanie „Białej Księgi Bezpieczeństwa Żywności”, a następnie przyjęcie rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 roku ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.) zainicjowało lub przyspieszyło decyzje państw członkowskich o integracji służb urzędowej kontroli żywności. Do chwili obecnej w 23 spośród 28 państw członkowskich przeprowadzono działania konsolidacyjne dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem żywności. Przykładami krajów UE, będących dużymi

producentami i eksporterami żywności, które dokonały połączenia wszystkich lub większości służb kontrolnych są: Francja, Dania, Holandia, Niemcy (na szczeblu federalnym).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przetwórcy zajmujący się przetwarzaniem żywnościowych	Ok. 13,8 tys. podmiotów wytwarzających produkty spożywcze	GUS	Bezpośrednie. Nadzór nad wymienionymi podmiotami sprawować będzie IJHARS (również w obrocie detalicznym gdzie dotychczas nadzór sprawowany był przez IH)
Konsumenci żywności	Ludność kraju 38 388 tys. osób	GUS Biuletyn Statystyczny Nr 6/2019 z 23.07.2019	Pośrednie. Bardziej efektywny nadzór nad jakością handlową żywności zwiększy bezpieczeństwo ekonomiczne konsumentów
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	17 organów	ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.)	Bezpośrednie. Rozszerzenie zakresu realizowanych zadań o nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Inspekcja Handlowa		ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) oraz ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668)	Bezpośrednie. Zakres zadań ograniczony o nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi		ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych	Bezpośrednie. Rozszerzenie zakresu realizowanych zadań o nadzór IJHARS w zakresie jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy w ramach konsultacji publicznych został skonsultowany m.in. z następującymi organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym projektowanymi zmianami tj.:

1. Stowarzyszeniem „Polska Federacja Producentów Żywności”
2. Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji
3. Polską Izbą Biznesu Żywnościowego
4. Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
5. Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych

6. Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych
7. Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”
8. NSZZ RI “Solidarność”
9. Związkiem Zawodowym Rolnictwa “Samoobrona”
10. Krajową Radą Izb Rolniczych
11. Zarządem Głównym Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w RP
12. Forum Związków Zawodowych
13. Federacją Konsumentów
14. Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich
15. Federacją Gospodarki Żywnościowej RP
16. NSZZ “Solidarność”
17. Związkiem Pracodawców Business Centre Club
18. Krajową Izbą Gospodarczą
19. Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług
20. Polską Izbą Handlu
21. Ogólnopolskim Stowarzyszeniem Kupców i Drobnej Wytwórczości
22. Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
23. Krajową Radą Spółdzielczą
24. Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
25. Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych
26. Konfederacją Lewiatan
27. Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej
28. Związkiem Rzemiosła Polskiego
29. Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników
30. Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”
31. Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”
32. Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza
33. Radą Dialogu Społecznego w Rolnictwie
34. Federacją Przedsiębiorców Polskich
35. Fundacja Agrounia
36. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
37. Krajowym Stowarzyszeniem Przetwórców Owoców i Warzyw
38. Krajowym Związkiem Grup Producentów Owoców i Warzyw
39. Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw
40. Polskim Związkiem Ogrodniczym
41. Stowarzyszeniem Grup Wielkopolskich
42. Stowarzyszeniem Polskich Dystrybutorów Owoców i Warzyw „Unia Owocowa”
43. Stowarzyszeniem Producentów Owoców i Warzyw ‘CUIAVIA’
44. Stowarzyszeniem Producentów Pomidorów i Ogórków pod Osłonami
45. Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych
46. Związkiem Sadowników RP
47. Radą Dialogu Społecznego
48. Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”

Projekt ustawy udostępniono na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Rządowego Centrum Legislacji. Konsultacje przeprowadzone zostały stosownie do § 36 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.)

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem (dochody – wydatki)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sektor finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przesunięcie zadań kontrolnych w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z Inspekcji Handlowej do IJHARS wiąże się z koniecznością przeniesienia pracowników UOKiK oraz wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej realizujących ww. zadania do IJHARS (odpowiednio do GIJHARS oraz wojewódzkich inspektoratów jhars).</p> <p>W związku z powyższym muszą nastąpić przesunięcia budżetowe:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) do części 35 – Rynki rolne, Dział 010, Rozdział 01023 Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych z części 53 – UOKiK, Dział 750 – Administracja Publiczna, Rozdział – 75001 – Urzędy naczelnych i centralnych organów administracji rządowej w kwocie 5 611 870,46 zł <p>Metodologia obliczeń przy założeniu przekazania z UOKiK do IJHARS 5 laboratoriów kontrolno-analitycznych wraz z 53,25 etatu, z czego</p> <ul style="list-style-type: none"> • 50 etatów w służbie cywilnej; • 3,25 etatów poza służbą cywilną; <p>a) W służbie cywilnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • średnia płaca przekazywanych pracowników UOKiK=4 296,62 zł • średnia płaca z DWR i pochodnymi (wynagrodzenie osobowe + pochodne od wynagrodzeń osobowych + DWR + pochodne od DWR) = 5 577,42 zł <p style="text-align: center;">5 577,42 zł * 50 etatów * 12 miesięcy = 3 346 449,99 zł</p> <ul style="list-style-type: none"> • dodatkowe wydatki związane z zatrudnieniem = 103 415,00 zł <p>Łączna kwota przekazania 50 etatów podlegająca przesunięciu budżetowemu 3 449 864,99 zł</p>											

b) Poza służbą cywilną:

- średnia płaca przekazywanych pracowników UOKIK = 3 101,89 zł
- średnia płaca z DWR i pochodnymi (wynagrodzenie osobowe + pochodne od wynagrodzeń osobowych + DWR + pochodne od DWR) = 4 026,54 zł

$$4\,026,54\text{ zł} * 3,25\text{ etatu} * 12\text{ miesięcy} = \mathbf{157\,035,25\text{ zł}}$$

- dodatkowe wydatki związane z zatrudnieniem = **4 970,23 zł**

Łączna kwota przekazania 3,25 etatu podlegająca przesunięciu budżetowemu **162 005,47 zł**

c) Koszty funkcjonowania laboratoriów

Dodatkowo przesunięciu podlegają środki związane z kosztami funkcjonowania laboratoriów w kwocie **2 000 000 zł** rocznie.

Łączna kwota podlegająca przesunięciu budżetowemu = 5 611 870,46 zł

Szczegóły prezentuje załącznik 1 do OSR

Przedstawione dane odzwierciedlają faktyczne wynagrodzenia osób zatrudnionych na etatach bezpośrednio związanych z badaniami artykułów rolno-spożywczych przekazywanych wraz z laboratoriami prowadzonymi przez Prezesa UOKIK.

2) w ramach części 85/00 Budżety wojewodów ogółem w kwocie **6 194 514,77 zł**, z Działu 500 – Handel, Rozdział 50001- Inspekcja Handlowa do Działu 010 - Rolnictwo i łowiectwo, Rozdział 01023 - Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Metodologia obliczeń przy założeniu przekazania z IH do IJHARS **95 etatów**:

- średnia płaca przekazywanych pracowników WIIH = **3 505,11 zł**
- średnia płaca z DWR = **3 739,53 zł**
- średnia płaca z DWR i pochodnymi (wynagrodzenie osobowe + pochodne od wynagrodzeń osobowych + DWR + pochodne od DWR) = **4 472,84 zł**

$$4\,472,84\text{ zł} * 95\text{ etatów} * 12\text{ miesięcy} = \mathbf{5\,099\,041,27\text{ zł}}$$

- dodatkowe wydatki związane z zatrudnieniem = **145 473,50 zł**
- koszty utrzymania stanowiska pracy (10 tys. zł/etat/rok) = **950 000,00 zł**

Łączna kwota podlegająca przesunięciu budżetowemu 6 194 514,77 zł

Szczegóły prezentuje załącznik 1 do OSR

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie całkowite określono na podstawie danych z wojewódzkich inspektoratów IH o zasobach ludzkich faktycznie wykonujących w wojewódzkich inspektoratach Inspekcji Handlowej zadania w obszarze merytorycznym podlegającym przekazaniu do IJHARS oraz o realnych wynagrodzeniach tychże osób. Wynika z nich, że średnia płaca brutto tych pracowników wynosi 3 505 zł.

Również skutki finansowe wynikające z włączenia wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych do katalogu wyższych stanowisk w służbie cywilnej zostaną sfinansowane w ramach limitu budżetów poszczególnych wojewodów.

Projektowana zmiana nie wiąże się z dodatkowymi kosztami administracyjnymi i organizacyjnymi związanymi z przejęciem części zadań Inspekcji Handlowej przez IJHARS.

<p>Ewentualne wydatki administracyjne i organizacyjne pokryte zostaną ze środków IJHARS.</p> <p>W odniesieniu do wojewódzkich inspektoratów, dokonano obliczeń, w których przyjęto założenie, że liczba kontroli w zakresie jakości handlowej w obrocie detalicznym realizowanych dotychczas przez IH powinna pozostać na co najmniej takim samym poziomie jak dotychczas.</p>		
<p>Liczba etatów przejmowanych z WIIH</p>		
L.p.	WIJHARS	Liczba etatów
1.	Wrocław	7
2.	Bydgoszcz	5
3.	Lublin	6
4.	Gorzów Wlkp.	5
5.	Łódź	7
6.	Kraków	5
7.	Warszawa	10
8.	Opole	3
9.	Rzeszów	5
10.	Białystok	5
11.	Gdańsk	5
12.	Katowice	7
13.	Kielce	3
14.	Olsztyn	4
15.	Poznań	8
16.	Szczecin	10
	razem	95
<p>Ww. etaty przyporządkowane zostały poszczególnym województwom co do zasady proporcjonalnie do liczby ludności, z uwzględnieniem jednak specyfiki poszczególnych regionów (powierzchni, dotychczasowych doświadczeń kontrolnych IJHARS itp.).</p>		

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Usprawnienie i zwiększenie efektywności kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ze względu na powierzenie wszystkich kompetencji w tym zakresie jednemu organowi, tj. IJHARS w miejsce dwóch organów sprawujących nadzór nad jakością handlową w						

		<p>obecnym stanie prawnym, tj. IJHARS w produkcji i IH w obrocie detalicznym. Powyższe w sposób pozytywny wpłynie na poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorców na rynku spożywczym poprzez wprowadzenie jednolitych kryteriów kontroli i egzekwowania wymagań prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej na wszystkich etapach obrotu artykułami rolno-spożywczymi. Pozytywne skutki dotyczyć będą wszystkich przedsiębiorców objętych nadzorem IJHARS, bez względu na branżę oraz etap wprowadzania do obrotu, na którym dany przedsiębiorca działa. Mogą natomiast ulec zwiększeniu koszty dla podmiotów, które nie przestrzegają obowiązującego prawa i w związku z tym muszą ponieść wydatki na poczet przeprowadzonych badań laboratoryjnych (koszty badań pobierane przez IH i IJHARS mogą się różnić) oraz dodatkowo pokrywają także - w przypadku kontroli prowadzonej przez IJHARS - koszty pobrania próbek oraz koszty dojazdu (takich kosztów nie naliczają obecnie organy IH). Wymienione wydatki nie są naliczane w przypadku podmiotów przestrzegających prawa. W związku z tym przestrzegające przepisów podmioty operujące w obrocie detalicznym i gastronomii żadnych dodatkowych wydatków nie ponoszą, a więc inny sposób naliczania kosztów przez obie inspekcje oraz dodatkowe koszty wynikające z przepisów regulujących zasady postępowania organów IJHARS nie mają na nie wpływu.</p>
	<p>sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw</p>	<p>Usprawnienie i zwiększenie efektywności kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych ze względu na powierzenie wszystkich kompetencji w tym zakresie jednemu organowi, tj. IJHARS w miejsce dwóch organów sprawujących nadzór nad jakością handlową w obecnym stanie prawnym, tj. IJHARS w produkcji i IH w obrocie detalicznym. Powyższe w sposób pozytywny wpłynie na poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorców na rynku spożywczym poprzez wprowadzenie jednolitych kryteriów kontroli i egzekwowania wymagań prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej na wszystkich etapach obrotu artykułami rolno-spożywczymi. Pozytywne skutki dotyczyć będą wszystkich przedsiębiorców objętych nadzorem IJHARS, bez względu na branżę oraz etap wprowadzania do obrotu, na którym dany przedsiębiorca działa. Mogą natomiast ulec zwiększeniu koszty dla podmiotów, które nie przestrzegają obowiązującego prawa i w związku z tym muszą ponieść wydatki na poczet przeprowadzonych badań laboratoryjnych (koszty badań pobierane przez IH i IJHARS mogą się różnić) oraz dodatkowo pokrywają także - w przypadku kontroli prowadzonej przez IJHARS - koszty pobrania próbek oraz koszty dojazdu (takich kosztów nie naliczają obecnie organy IH). Wymienione wydatki nie są naliczane w przypadku podmiotów przestrzegających prawa. W związku z tym przestrzegające przepisów podmioty operujące w obrocie detalicznym i gastronomii żadnych dodatkowych wydatków nie ponoszą, a więc inny sposób naliczania kosztów przez obie inspekcje oraz dodatkowe koszty wynikające z przepisów regulujących zasady postępowania organów IJHARS nie mają na nie wpływu.</p>
	<p>rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe (dodaj/usuń)</p>	<p>Wzmocnienie bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów żywności dzięki bardziej efektywnym kontrolom jakości handlowej.</p>
<p>Niemierzalne</p>	<p>duże przedsiębiorstwa sektor mikro-, małych i średnich</p>	<p>Zwiększenie zaufania do organów administracji publicznej odpowiedzialnych za urzędowe kontrole żywności z uwagi na bardziej przejrzysty nadzór nad jakością handlową żywności</p>

	przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zwiększenie zaufania do podmiotów zajmujących się produkcją i obrotem artykułami rolno-spożywczymi dzięki działaniom zmierzającym do zwiększenia bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów żywności .
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodzin, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych w zakresie innym niż wskazany dla wszystkich obywateli i gospodarstw domowych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
<p>Komentarz:</p> <p>W związku z powierzeniem nadzoru nad jakością handlową żywności jednemu organowi zmniejszeniu ulegnie liczba stosowanych procedur kontrolnych. Oczekiwać można także zmniejszenia średniego czasu trwania kontroli oraz większej wynikowości przeprowadzanych kontroli, gdyż dzięki nadzorowi nad jakością handlową na wszystkich etapach obrotu, organy IJHARS będą w stanie w sposób pełniejszy niż dotychczas dokonywać analizy ryzyka.. W efekcie kontrole będą przeprowadzane w podmiotach, w których prawdopodobieństwo zaistnienia nieprawidłowości jest największe i obejmować będą swym zakresem obszary, w których ryzyko naruszenia ekonomicznych interesów konsumentów jest najwyższe. Nie należy jednak spodziewać się zmniejszenia liczby przeprowadzanych kontroli. Zmniejszeniu może ulec natomiast ilość kontroli podmiotów, u których częstotliwość ich przeprowadzania powinna być ograniczona. Wzrośnie zaś liczba kontroli podmiotów, u których w wyniku analizy ryzyka częstotliwość kontroli powinna być zwiększona.</p>		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nie przewiduje się wpływu na rynek pracy, biorąc pod uwagę, że pracownicy IH i UOKiK zaangażowani w kontrolę i badania w obszarze jakości handlowej żywności znajdą zatrudnienie w strukturach IJHARS.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Nie przewiduje się	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem niektórych jej przepisów, które wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia albo z dniem 4 listopada 2019 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
<p>Przeгляд kosztów i korzyści może być oszacowany najwcześniej po dwóch latach od dnia wejścia w życie ustawy. Możliwe do oceny wówczas będzie na ile bardziej efektywny stał się nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych. Ewentualne mierniki to:</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczba kontroli przeprowadzonych przez IJHARS w produkcji, - liczba kontroli przeprowadzonych przez IJHARS w obrocie detalicznym, - liczba stwierdzonych nieprawidłowości <p>Należy jednak zaznaczyć, że liczba stwierdzonych nieprawidłowości podobnie jak wartość nałożonych kar oraz czas trwania kontroli nie są bezpośrednim wykładnikiem zmniejszenia czy zwiększenia efektywności kontroli. Wszystkie te kryteria są uzależnione od sytuacji rynkowej, rozwoju działalności podmiotów w obrocie i liczby tych podmiotów (np. przewidywany rozwój rolniczego handlu detalicznego), ważkości stwierdzanych nieprawidłowości czy podnoszenia świadomości podmiotów działających na rynku żywności przez zdobywanie wiedzy i doświadczenia, a w konsekwencji lepszego stosowania przepisów.</p>		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak		

